Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13189/2023
12.02.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јасмина Видановић из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., адвокат Љиљана Спасић Манић из ..., ради заузећа и чинидбе по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 430/23 од 07.02.2023. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 430/23 од 07.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 430/23 од 07.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту П 610/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени заузео део кат. парцеле тужиоца, ближе описане у овом ставу изреке, у површини од 6 квм, у границама и димензијама описаним у изреци, те да се наложи туженом да тужиоцу и уступи спорни простор у својину и државину, као и да са парцеле .. уклони постављену ограду, металне стубове и капију и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев и утврђено да је тужени власник спорног простора описаног у изреци, по основу одржаја, у мерама и границама назначеним у изреци, те је наложено тужиоцу да ово право призна туженом и да трпи упис права својине у катастру. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 117.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 430/23 од 07.02.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац – противтужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног

права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10-23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ заузеће и чинидба и о противтужбеном захтеву чији је основ утврђење права својине на основу одржаја, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован, а противтужбени захтев основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног и противтужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, а питање савесности и законитости државине је чињеничноправно питање које се цени у сваком конкретном поступку, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заузећа и чинидбе тужилац је поднео 26.10.2017. године а вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Противтужба ради утврђења је поднета 20.03.2019. године, а вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора како по тужби, тако ни по противтужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, односно противтужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић